Den skjulte historien om vers førti - nummer trettifire

Esekiel nummer femten

Jeff Pippenger
2026-10-28

Fem skjulte måneder

Budskapet om islam, slik det er fremstilt i vers ti, ble i 1838 presentert av Josiah Litch i sammenheng med tiden som er angitt i vers femten. På det tidspunktet var det elementer i profetien som var skjult for Litch. Innen 1. august 1840 hadde Litch publisert en mer utførlig fremstilling, basert på det som etter 1838 var blitt åpenbart for ham gjennom budskapet om «fem måneder». I 1838 hadde en del av budskapet om «fem måneder» i Åpenbaringen 9 vært skjult for Litch. Forseglingen av den skjulte delen av profetien om fem måneder ble brutt for Litch før 1840, og brytingen av forseglingen førte til at Guds kraft ble åpenbart fra 1840 til 1844.

De fem månedene i vers fem var skjult frem til 2026. Da Elisabeth kom frem etter fem måneder i skjul, kom Maria til henne. Maria knytter de fem månedene i skjul til lignelsen om de ti jomfruene, for i motsetning til Elisabeth var Maria en gravid jomfru, mens Elisabeth var en gravid kvinne som var for gammel til å få barn. Begge fødslene var mirakler på hver sin måte, men Maria var jomfru. Alle profetene taler om verdens ende, og jomfruene som Maria representerer i de siste dager, er de fem kloke jomfruene som utgjør den tredje engelens Filadelfia-bevegelse, og som er hundre og førtifire tusen i tallet. Elisabeth og Maria møtes i den sjette måneden etter Elisabeths fem måneder i skjul. De fem månedene i vers fem var skjult frem til 2026.

Da Johannes ble født, vendte Maria tilbake til Nasaret, og Sakarias var ikke lenger stum. Maria var hos Elisabet til døren ble lukket ved søndagsloven, da profetien taler. Sakarias er alfaveimerket som blir gjort stumt, og også omegaveimerket som taler ved sin sønns fødsel. Sakarias er ved begynnelsen og slutten og representerer både den første og den tredje engelen. Elisabet er den andre engelens budskap, og Maria er midnattsropets budskap som slutter seg til Elisabet ved slutten av de fem månedene i skjul.

Noahs familie på åtte personer var skjult i arken i fem måneder, og deretter kom arken til hvile på Ararat-fjellet. Midnattsropet sluttet seg til den andre engelen i Exeter og fortsatte til døren ble lukket den 22. oktober 1844, som en oppfyllelse av lignelsen om de ti jomfruene. Mary sluttet seg til Elisabeth i Exeter og fortsatte frem til Johns fødsel.

Budskapet som var skjult for Litch i 1838, var budskapet om «fem måneder». At de fem månedene holdes skjult, symboliseres av åtte mennesker i arken; det er Elisabeth som holder seg skjult i de første fem månedene av svangerskapet. Det var Herren som holdt sin hånd over de fem månedene i 1838, inntil Han fjernet hånden fra de fem månedene og dermed lot Litch offentliggjøre datoen ti dager før oppfyllelsen. Når budskapet om fem måneder får sitt segl brutt i de siste dager, slik det nå

legges frem, befinner du deg ved det seks dager lange leirmøtet i Exeter, fra 12. til 17. august 1844, som ble etterfulgt av sekstiseks dager frem til den lukkede døren den 22. oktober 1844. Det var syttito dager, men når de plasseres på en profetisk linje og veimerkene deretter skilles ut, kan man se at tegnet på beleiringen, representert ved leirmøtet i Exeter, var seks dager som ble etterfulgt av sekstiseks dager frem til den lukkede døren. Profetisk fremstilles perioden som 6 6 6.

Beleiringens historie, slik den er representert ved Exeter frem til 22. oktober, er representert ved Lamek i Kains sjette generasjon. Døren lukkes like etter at seglet på profetien om de fem månedene blir brutt. Den lukkes gradvis, men for adventismen begynte denne prosessen den 11. september, og den ender ved beleiringen. Når beleiringen kommer, vil du åpenbare karakteren til enten Lamek av Kains ætt eller Lamek av Sets ætt. Tallet for Lamek av Kains ætt i denne historien er 6 6 6, og tallet for Lamek av Sets ætt og den seirende menighet er 7 7 7.

De to karakterene som representeres av de to Lamek-skikkelsene og av 666 eller 777, begynner å tre frem gjennom de hendelsene som bringer adventismen inn i offentlighetens søkelys, idet det reises spørsmål om hvorfor adventistene var tause om advarselen om ildkulene i Nashville. Den tiltagende striden blir en visuell demonstrasjon forut for den lukkede døren ved den nært forestående søndagsloven, som hadde sitt forbilde i dyrene som gikk opp rampen og inn i arken. Den tiltagende visuelle advarselen hadde også sitt forbilde i det Elia opplevde på Karmelfjellet, og i millerittbevegelsen i 1844.

Beleiringens profetiske struktur

Den profetiske strukturen i en beleiring som ender med byens ødeleggelse, representerer en tidsperiode som begynner med et tegn og ender med et tegn. Den representerer en tidsperiode og et tidspunkt. Perioden da bildet dannes, fremstilles på en rekke måter. Hver profetisk struktur av denne art i det inspirerte vitnesbyrdet er et forbilde på prøvetiden knyttet til dyrets bilde, som kulminerer med dyrets merke.

> «‘Dyrets bilde’ representerer den formen for frafallen protestantisme som vil utvikle seg når de protestantiske kirkene søker statsmaktens hjelp til å håndheve sine dogmer. Det gjenstår ennå å definere ‘dyrets merke’.» Mot historiens klimaks, 445.

Tidsperioden representerer dannelsen av bildet til og av dyret; dyrets merke blir påtvunget når bildet som har vært under dannelse, når det punktet hvor det kan tale en søndagslov frem. Merket på Romas myndighet hadde sitt forbilde i Nebukadnesar da Jerusalem ble ødelagt. Enten det gjelder Babylon eller Roma, fremhever beleiringens struktur kongen i nord i de siste dager. Orhans beleiring fra 1333 til 1337 og de fire årene fra 27. juli 1449 til beleiringen av Konstantinopel i 1453 er ikke bare forbilder på perioden fra 11. august 1840 til 22. oktober 1844, men beleiringene fremhever også islams rolle som østavindens barn i Bibelens profetier. Temaet om kongen i nord (Babylon eller Roma) og østavinden er «tidender fra øst og fra nord» i Daniel 11:45.

> Men tidender fra øst og fra nord skal forferde ham; derfor skal han dra ut i stor harme for å ødelegge og fullstendig utrydde mange. Daniel 11:44.

De fire årene fra 27. juli 1449 til beleiringen av Konstantinopel i 1453 angir ikke bare en fireårsperiode, men sett i sammenheng med Johannes Palaiologos' død i 1448 er perioden også representert ved fem år.

Strukturen kommer til uttrykk i begge ødeleggelsene av Jerusalem og i syndfloden på Noahs tid. Den finnes i den første påsken i Egypt, da det var påkrevd at ødeleggelsesengelen skulle se blodets tegn på døren som førte farao og hans hær ut i havet, inntil østavindene ble sluppet løs og vannmassene lukket inngangsdøren til det lovede land. Strukturen finnes i alfahistorien til menigheten i Pergamos, fra 313 til den første søndagsloven i 321, og den finnes i Pergamos' omegahistorie, fra Justinians dekret i 533 til søndagsloven i 538. For Pergamos' vedkommende er tegnet enten et edikt eller et dekret, men begge innleder en periode som kulminerer i en søndagslov.

Strukturen i Esekiels beleiring og ødeleggelse av Jerusalem strakte seg fra 587 f.Kr. til 586 f.Kr.: to år ved inklusiv tidsregning og 1,5 år ved eksklusiv tidsregning. En annen profetisk beleiringsstruktur er også representert ved to år i Panium-felttoget, som omfattet slaget ved Panium i 200 f.Kr. og beleiringen av Sidon i 198 f.Kr. Esekiels hustrus død svarer til Lameks død, Johannes Palaiologos' død og slaget ved Panium.